

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1 og 12*

Forslagene er konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve bestemmelserne i gældende lovs § 84, stk. 5 og 6, jf. forslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 2

Forslaget er en udmøntning af en besparelse på dagpengekontoen, jf. FFL 2000.

Besparselsen foreslås udmøntet ved at udvide venteperioden, inden et medlem opnår ret til dagpenge efter ophør med drift af selvstændig virksomhed, fra en uge til fire uger. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Forslaget er en udmøntning af en besparelse på dagpengekontoen, jf. FFL 2000.

Besparselsen foreslås udmøntet ved at lade dagpengegodtgørelsen svare til en ledighedsdag på maksimal dagpengesats således, at en hel dagpengegodtgørelse fremover kommer til at udgøre 7,4/37 af den maksimale dagpengesats.

Efter gældende regler udgør dagpengegodtgørelsen pr. dag 6,6/37 af højeste dagpengesats for en uge. Staten supplerer op til en fuld ledighedsdag på 7,4 timer for medlemmer, som har krav på en hel dagpengegodtgørelse og er tilmeldt Arbejdsformidlingen på 1. og 2. ledighedsdag, dog forudsat, at medlemmet ikke rammes af mindsteudbetalingsreglen. Mindsteudbetalingsreglen betyder, at der ikke kan udbetales dagpenge, hvis ledigheden udgør mindre end 7,4 timer pr. uge.

Forslaget vil medføre en forenkling af reglerne om dagpengegodtgørelse, da satsen for en G-dag vil blive den samme som den maksimale dagpengesats. Da hovedparten af de dagpengeberettigede ledige har ret til dagpenge med højeste dagpengesats, opnås der en sammenhæng mellem det beløb, medlemmet er berettiget til i godtgørelse fra arbejdsgiveren, og dagpenge for en dag.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 1, nr. 6.

*Til nr. 5 og 7**Ad § 84, stk. 3, nr. 3, og § 84, stk. 5 (gældende lov)*

Efter de gældende regler i lovens § 84, stk. 3, nr. 3,

bortfalder en arbejdsgivers pligt til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag kun, hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden.

Det foreslås at udvide bestemmelsen i § 84, stk. 3, om bortfald af betaling af dagpengegodtgørelse til også at omfatte arbejdsophør, som er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed.

Et af hovedprincipperne i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen har altid været at holde forsikrings-systemet neutralt ved strejke og lockout, hvilket var hovedbegrundelsen for bestemmelsen i § 84, stk. 3, nr. 3. Det gælder både ved ikke-overenskomststridig og overenskomststridig strejke eller lockout. Imidlertid har lovteksten ikke taget højde for, at ansættelsesformerne på arbejdsmarkedet har ændret sig i retning af bl.a. større udbredelse af udlicitering. For at undgå at virksomhedernes betalingspligt skal påvirkes af valg af ansættelsesform, foreslås bestemmelsen ændret som anført. Det vil således være uden betydning, om en arbejdsfunktion udføres af virksomhedens egen arbejdskraft eller arbejdskraft, der gennem en anden virksomhed er engageret til udførelse af denne arbejdsfunktion. Eksempelvis kan rengøringen på et slagteri udføres af en underleverandør. I tilfælde af strejke eller lockout på rengøringsområdet, vil hjemsendelse af slagteriarbejderne medføre bortfald af betaling af dagpengegodtgørelse til slagteriarbejderne uanset, om det er virksomhedens egne medarbejdere eller underleverandørens medarbejdere, der strejker.

Som konsekvens heraf foreslås det endvidere at ophæve dispensationsadgangen i § 84, stk. 5, hvorefter arbejdsministeren har mulighed for i helt særlige tilfælde at fastsætte regler om, at bestemmelsen om dagpengegodtgørelse midlertidigt bortfalder ved arbejdskonflikter af større omfang. Baggrunden for reglen var at tage højde for situationer, hvor store dele af arbejdsmarkedet, fx i forbindelse med fornyelse af overenskomster, er lammet. Tanken var, at arbejdsministeren i en bekendtgørelse generelt for hele arbejdsmarkedet kunne suspendere betalingsforpligtelsen, indtil arbejdsmarkedet igen fungerer på normal vis.

På baggrund af erfaringerne fra konflikten i 1998 foreslås det, at arbejdsministerens dispensationsadgang afløses af en egentlig materiel og objektiv lovgivning. Dette gennemføres ved den foreslåede udvidelse af lovens § 84, stk. 3, nr. 3.

Vurderingen af, om arbejdsophør, hjemsendelse mv. er nødvendiggjort, behandles efter § 84, stk. 8, som bliver stk. 6. Det vil således enten ved fagretlig behandling eller ved behandling i Arbejdsmarkedets Ankenævn nærmere blive fastlagt, hvorvidt arbejds-